

Всичкото това здание отъ измислици и противорѣчия било издигнато отъ трудовѣтъ на Дюпоръ, Барнавъ, Ламети и на много други тѣхни сътрудници, въ течение на три недѣли. Кадъ 16 Юлій, пренпйтъ за Варенпската история ся свършили; но опези рѣшения, съ които ся удовлетворявали представителитъ, съвсѣмъ ся не харесвали на народътъ. Клубътъ на корделиеритъ ся обявилъ противъ кралската власть; въ вѣстникътъ си, Маратъ съвѣтувалъ народътъ, да си избѣре единъ диктаторъ или военни трибунъ. Бриссо захваналъ да издава вѣстникъ подъ название „Le Republicain;“ Кондорсе написалъ единъ республикански памфлетъ; въ клубътъ на якобинцитъ, Робеспьеръ говорилъ за осторожността и уважението къмъ конституцията; но въ пационалното събрание настоявалъ на това, че кралътъ трѣбва да ся сѣди. Якобинцитъ ся старали да съблюдаватъ конституционното благоразумие, но когато Бриссо заговорилъ въ клубътъ имъ, противъ неприкосновенността на кралската особа, тогава ся раздали викоуе отъ чисто республикански въсторгъ. Бившитъ господари на якобинския клубъ — Ламети, Дюпоръ и Барнавъ — по много признаци видѣли, че творението на тѣхнитъ ржце, съвсѣмъ излиза изъ подъ тѣхното влияние. Тъ ся рѣшили да направатъ отчаянъ опитъ; на 16 Юлій, наедно съ приятелитъ си тѣ преминали изъ манастирътъ на якобинцитъ въ манастирътъ Феляновъ; подиръ тѣхъ дошли почти всичкитъ депутати — бивши членове на якобинския клубъ; този Феляновъ клубъ обявилъ на всичкитъ провинциални яко-